

vidtløftigere og længere, og derfor er man sluppen billigere ved den anden Betegnelse. For saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, kan det heller ikke være Udtryk for en principiel Opfattelse eller Forandring i den principielle Opfattelse af det Retsforhold, der finder Sted, men er af sproglig Natur; jeg vil henstille dette til Tinget. Det Forslag, som er sat under Nr. 6, maa jeg indrømme er en Forbedring med Hensyn til Belyhd og Sprog; men jeg mener rigtignof paa den anden Side, at det er ganske overflødig; at det, at man i Stedet for Particium bruger en relativ Sætning, i Reglen lyder smukkere i det danske Sprog, skal jeg indrømme.

Første Viceformand (Wojssen): Den højtærede Minister ytrede, at nogle af de her rejste Spørgsmaal ikke staa i Forbindelse med de stillede Vndringsforslag. Jeg er derved bleven opmærksom paa, at jeg undlod at sætte Sagens Overgang til 3dje Behandling med under Forhandling. Det er selvfølgeligt, at sammen med Forhandlingen om Vndringsforslaget sættes ogsaa Sagens Overgang til 3dje Behandling.

J. C. Christensen: Jeg har kun en ganske kort Bemærkning at gøre, der er knyttet til disse Paragraffer, som jeg før omtalte, og til den højtærede Ministers Svar paa mit Spørgsmaal. Den højtærede Minister sagde, saa vidt jeg skønnede, at en saadan Mand, som en Gang var gaaet til Alters i en Frimenighed, derved var uden for Folkekirken og selvfølgelig ogsaa fri for at betale her efter dette Forslag. Meget vel, saa er han fri for at betale, men et Sogneraad, som skal lægge en Vgning efter dette Forslag, har altsaa at undersøge, hvorvidt nogen af Sognets Beboere skulde være gaaet til Alters en enkelt Gang i en Frimenighed og saaledes skulde holdes uden for Vgningen, thi ellers risikere de, at en Del kommer og klager over deres Vgning. Dernæst maa jeg nu spørge, hvorledes det vil gaa, naar vedkommende Mand saa en skønne Søndag kommer til sin Sognepræst for at blive tagen til Alters. Har Sognepræsten saa Lov til at nægte at tage ham til Alters, eller hvis han giver ham Lov dertil, er vedkommende Mand saa atter derved optagen i Folkekirken? Thi hvis det forholder sig saaledes, og det skulde man efter den højtærede Ministers Forklaring tro, bliver Folkekirken en saadan Institution, som man kan gaa ud ad den ene Søndag og ind i den anden, og det hele bliver et saadan Sammensurium, at det vil

blive umuligt for noget Sogneraad at lægge en Vgning efter den Slags Opfattelse.

Ordføreren (Berntsen): Med Hensyn til de af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (M. Nielsen) stillede Vndringsforslag skal jeg bemærke, at jeg ikke kan anbefale ærede Medlemmer at stemme for Vndringsforslagene til §§ 1 og 2, men jeg skal love det ærede Medlem, at for saa vidt disse Vndringsforslag forfæstes her i Dag, eller for saa vidt det ærede Medlem skulde foretrække at tage dem tilbage, før Afstemningen foretages, skal der blive optaget Forhandling i Udvalget derom mellem 2den og 3dje Behandling.

Derimod har jeg ikke noget imod, at det høje Ting vedtager det ærede Medlems Vndringsforslag til § 4, det er Underændringsforslagene under Nr. 4, 5, 6 og 7, der jo alle sammen kun ere Redaktionsændringer. Jeg skal ikke her blande mig i den Strid mellem den højtærede Minister og det ærede Medlem om, hvorvidt vedkommende helst maa hedde „Kirkeejer“ eller „Tiendejer“. De have maaste Ket begge to, men det er nu en Gang gængs i Sproget, at man kalder dem baade „Kirkeejer“ og „Tiendejer“, og Befolkningen ved nok alligevel, hvad det er, men det kan dog være, at der er nogen Forstel. I de Kommuner, hvor Befolkningen selv har købt Kirkerne, tror jeg, de rettere maa hedde „Kirkeejere“ end „Tiendejere“, da de jo ikke betale nogen Tiende der. Maaste kunde det være rettest at kalde dem „Kirketiendejere“, men det er et langt Ord, som fremmer Folk. Dog, da den højtærede Minister selv i Forslaget flere Gange bruger Betegnelsen Tiendejer for Kirkeejer, har jeg ikke noget imod, hvis det høje Ting vil følge det ærede Medlem og vedtage disse Vndringsforslag, det er kun rene Redaktionsændringer. Med Hensyn til det Spørgsmaal, om man bør tage de Midler, der her er Tale om, direkte af Kommunekasserne, skal jeg bemærke, at jeg synes ikke, det er rigtig heldigt at give en saadan Tilladelse her i Soven og det af flere Grunde. For det første er det Forhold, som her berøres, aldeles ikke noget kommunalt Forhold; det har intet med det kommunale at bestille. Det er et rent kirkeligt Djemed, og man skal ikke blande de to Ting sammen, som ikke høre sammen. Man vilde dernæst ogsaa begaa den Uret, hvis man tager Pengene uden videre ud af Kommunekasserne, at man saa baade fordeler Byrden paa Formue og Vejlighed og paa Hartornet, medens Lovforslaget er saa liberalt at lægge Byrden alene paa Formue